

چکیده پایان نامه :

مقدمه: اختلال وسواسی- جبری بیماری جدی، ناتوان کننده ولی قابل درمان است که از دو جزء وسواسی و اجباری تشکیل شده است. جزء وسواسی عبارت از افکار، احساسات، انگاره ها و یا تصویرات ذهنی است که ناخواسته و مکرراً وارد ذهن بیمار می شوند. جزء اجباری الگوی رفتاری تکرار شونده ویژه ای است که معمولاً در پاسخ به فکر یا انگاره وسواسی و برای کاهش اضطراب ناشی از آن انجام می شود. علیرغم پیدایش روش های درمان دارویی و شناختی- رفتاری هنوز بسیاری از بیماران پاسخ مناسب (۴۰-۶۰ درصد) به درمان نمی دهند. هدف از این مطالعه مقایسه فاکتورهای مرتبط با پاسخ درمانی اولیه به فلوکستین در بیماران مبتلا به اختلال وسواسی جبری می باشد.

مواد و روش ها: این مطالعه از نوع تحلیلی مقطعی بوده و جامعه آماری شامل ۹۰ بیمار وسواسی می باشد که برای اولین بار تحت درمان با فلوکستین قرار گرفتند. داده ها از طریق پرسشنامه های دموگرافیک و بیل براون قبل و بعد از درمان جمع آوری شده و با SPSS 23 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

نتایج: از بین شرکت کنندگان ۴۵.۵۵٪ پاسخ مناسب به درمان دادند. اکثر شرکت کنندگان زن بودند و بین حمایت خانوادگی، سابقه خانوادگی و پاسخ به درمان رابطه معنی دار به دست نیامد. بین شدت، دوره بیماری و اشکال بالینی با پاسخ به درمان رابطه معنی دار وجود داشت. نوع وسواس (فکری، شستشو/ واریسی و شستشو) می تواند ۴۰ درصد پاسخ درمانی اولیه را پیش بینی نماید. با وجود معنی دار نبودن نمرات گروه عدم پاسخ نسبت به قبل درمان، باعث کاهش چندین نمره ای شدت علائم گردیده است.

نتیجه گیری: نتایج مطالعه حاضر از تاثیر داروی فلوکستین در درمان اختلال وسواس جبری و کاهش شدت علائم وسواس حمایت می کند

کلمات کلیدی: اختلال وسواس جبری، فلوکستین، پاسخ درمانی، عوامل موثر در پاسخ درمانی